

מסמך 66

מסמך 66

הנסיך הפלנטארי של אורנטיה

הגעתו של בן לאנונאנדק לעולם ממוצע מסמלת כי הרצון, היכולת לבחור בנתיב ההישרדות הנצחית, התפתח בדעתו של האדם הפרימיטיבי. ואולם, באורנטיה, הנסיך הפלנטארי הגיע כמעט חצי מיליון שנה לאחר הופעתו של רצון אנושי.

לפני כחמש-מאות אלף שנה, במקביל להופעת ששת הגזעים הצבעוניים, או גזעי הסאנגיק, הגיע לאורנטיה קאליגאסטיה, הנסיך הפלנטארי. עם הגעת הנסיך חיו על-פני כדור הארץ כמעט חצי מיליארד בני-אדם פרימיטיביים, והם היו פזורים היטב ברחבי אירופה, אסיה ואפריקה. המטה של הנסיך, אשר מוקם במסופוטמיה, היה מצוי בסביבות מרכז אוכלוסיית העולם.

1. הנסיך קאליגאסטיה

קאליגאסטיה היה בן לאנונאנדק, מספר 9,344 בסדר המשני. הוא היה מצויד בניסיון בניהול ענייני היקום המקומי בכלל, ובעידנים המאוחרים יותר – גם בניהול המערכת המקומית של שטניה בפרט.

בטרם שלטונו של לוציפר בשטניה, סופח קאליגאסטיה למועצת המייעצים לנשאי החיים בירושם. לוציפר העלה את קאליגאסטיה בדרגה ומיקם אותו בעמדה בסגלו האישי, שם מילא בזה אחר זה חמישה תפקידי כבוד ואמון.

כבר בשלב מוקדם ביותר ביקש לעצמו קאליגאסטיה תפקיד כנסיך פלנטארי, ואולם, משהועלתה בקשתו שוב ושוב לאישור במועצות הקונסטלציה, היא כשלה בקבלת הסכמת אבות הקונסטלציה. דומה היה כי קאליגאסטיה חפץ באופן מיוחד להישלח כשליט פלנטארי אל עולם עשירי או אל עולם של שינוי-חיים. בקשתו נדחתה מספר פעמים בטרם הוצב לבסוף באורנטיה.

קאליגאסטיה יצא את ירושם אל עולם המשמורת אשר קיבל לשליטתו, ובאמתחתו רישום מעורר קנאה של נאמנות ודבקות ברווחת היקום אשר בו נולד ואשר בו שהה; וזאת על-אף חוסר-מנוחה אופייני כלשהו, אשר לוהו בנטייה לחלוק על הסדר המבוסס בעניינים פעוטים מסוימים.

ואנוכי הייתי נוכח בירושם בשעה שיצא קאליגאסטיה המבריק את בירת המערכת. מעולם לא יצא נסיך של פלנטה אל נתיבת השליטה בעולם, מצויד בעושר רב יותר של התנסות-הכנתית, או עם סיכויי הצלחה גדולים יותר מאלו אשר עמם יצא קאליגאסטיה לדרכו באותו יום רב-מאורעות לפני חצי מיליון שנה. דבר אחד שריר לבטח: בעת שבה ביצעתי את משימתי, אשר במסגרתה העליתי את סיפורו של אותו מאורע אל תשדורות היקום המקומי, מעולם לא שיווייתי בנפשי – אף לא לרגע אחד או במידה קלושה כלשהי – כי לאנונאנדק נאצל זה יבגוד תוך זמן כה קצר בנאמנות הקדושה של משמורת הפלנטה, ויכתים באופן כה נורא את שמו הטוב של הסדר המרומם של בנים ביקום שאליו הוא משתייך. באמת ובתמים החשבתי את אורנטיה כאחת מקרב חמש או שש הפלנטות ברות-המזל ביותר ברחבי שטניה כולה, בכך שבראש ענייני עולמה תעמוד דעת כה מנוסה, מבריקה ומקורית. לא הבנתי אז כי קאליגאסטיה החל להתאהב באופן בוגדני בעצמו; לא הבנתי אז עד תום את הדקויות של גאוות האישיות.

2. הסגל של הנסיך

הנסיך הפלנטארי של אורנטיה לא נשלח למשימתו בגפו, אלא לוהו בסגל הרגיל של עוזרים ומסייעים מנהליים.

מסמך 66

בראש קבוצה זו עמד דאליגאסטיה, העוזר-העמית של הנסיך הפלנטארי. דאליגאסטיה גם הוא היה בן לאנונאנדק משני, ומספרו בסדר זה היה 319,407. בשעת הצבתו כעמית של קאליגאסטיה הייתה דרגתו דרגת עוזר.

הסגל הפלנטארי כלל מספר רב של משתפות-פעולה מלאכיות, וכן צבא של הוויות שמימיות אחרות, אשר הוצבו על-מנת לקדם את האינטרסים של הגזעים האנושיים ולעודד את רווחתם. ואולם, מנקודת ראותכם, הקבוצה המעניינת ביותר מכולן הייתה זו של החברים הגשמיים בסגל הנסיך – אשר לעיתים מכונים *חבורת המאה של קאליגאסטיה*.

מאה החברים הללו בסגל הנסיך, אשר הפכו מחדש לחומריים, נבחרו על-ידי קאליגאסטיה מתוך מעל ל-785,000 אזרחים מרקיעים של ירושם אשר התנדבו לצאת להרפתקה באורנטיה. כל אחד ממאה הנבחרים הגיע מפלנטה אחרת, ואף לא אחד מהם הגיע מאורנטיה.

המתנדבים הללו מירושם הובאו באמצעות היסע שרפי ישירות מבירת המערכת אל אורנטיה, ועם הגעתם הוחזקו עטופים-בידי-שרף עד אשר ניתן היה לספק להם צורות אישיות מן הטבע הדואלי המשמש לשירות מיוחד בפלנטה – גופים ממשיים העשויים בשר ודם אשר בנוסף לכך מכונים אל מעגלי החיים של המערכת.

מעט לפני הגעתם של מאה אזרחי ירושם הללו, ביקשו שני נשאי החיים המפקחים השוכנים באורנטיה, אשר שיכללו זה מכבר את תוכניותיהם, רשות מירושם ומעדנטיה להשתיל את פלסמת החיים של מאה שורדים נבחרים מן הזן של אנדון ופונטה אל תוך הגופים החומריים אשר יוכנו עבור החברים הגשמיים מסגל הנסיך. הבקשה נענתה בחיוב בירושם ואושרה בעדנטיה.

בהתאם לכך, בחרו נשאי החיים חמישים גברים וחמישים נשים אשר הינם נצר לאנדון ופונטה, ואשר מייצגים את הזנים המיטביים ששרדו מאותו גזע ייחודי. למעט יוצא-דופן אחד או שניים, היו התורמים האנדוניים הללו להתקדמות הגזע זרים זה לזה. הם קובצו ממחוזות רחוקים מאוד זה מזה, באמצעות ההכוונה המתואמת של מכוונני המחשבה וההנחיה השרפית, עד לסף המטה הפלנטארי של הנסיך. כאן נמסרו מאה הנשואים האנושיים הללו לידיה של וועדת המתנדבים המיומנת לעילא מאנאלון, אשר ניצחה על מלאכת ההפקה החומרית של מנה מפלסמת החיים של צאצאים אלו של אנדון. או אז הועבר החומר החי הזה אל הגופים החומריים אשר נבנו לשימושם של מאה החברים הירושמיים מקרב סגל הנסיך. ובינתיים, אזרחים אלו של בירת המערכת, אשר זה מקרוב הגיעו, הוחזקו בתנומת ההיסע השרפי.

הפעולות הללו, יחד עם יצירתם בפועל של גופים מיוחדים עבור חבורת המאה של קאליגאסטיה, היוו מקור לאגדות רבות, אשר רבות מהן התבלבלו לאחר מכן עם המסורות המאוחרות יותר הנוגעות להתמקמות של אדם וחווה בפלנטה.

כלל מעשה ההפיכה מחדש לאישיות – למן הרגע שבו הגיעו ההיסעים השרפיים אשר נשאו את מאה המתנדבים מירושם ועד לזמן שבו הם הפכו להוויות מודעות בעלות שלוש פנים של העולם – ארך עשרה ימים בדיוק.

3. דאלאמטיה – עירו של הנסיך

מטה הנסיך הפלנטארי מוקם באזור המפרץ הפרסי דאז, במחוז המקביל למסופוטמיה המאוחרת יותר.

האקלים והנוף של מסופוטמיה של אותם ימים התאים מכל בחינה למשימות של סגל הנסיך ועוזריו; תנאים אלו היו שונים מאוד מאלו אשר שררו לעיתים מאז. היה זה נחוץ כי ישרור אקלים נוח שכזה כחלק מן הסביבה הטבעית אשר תוכננה על-מנת שתגרום לבני אורנטיה הפרימיטיביים לעשות את צעדי ההתקדמות הראשוניים בהיבטים של תרבות ושל ציוויליזציה. המשימה הכבירה האחת של אותם עידנים הייתה התמרתו של האדם מעיסוק בצייד לעיסוק במרעה, מתוך תקווה שלאחר מכן יתפתח להיות חקלאי שוחר-שלום ושוכן-בית.

מסמך 66

מטה הנסיך הפלנטארי באורנטיה היה מטה טיפוסית לתחנות מעין אלה בספירה צעירה ומתפתחת. גרעין היישוב של הנסיך הייתה עיר פשוטה מאוד אך יפהפייה, אשר הייתה מוקפת חומה אשר גובהה כשנים-עשר מטרים. מרכז תרבות עולמי זה כונה דאלאמטיה, לכבודו של דאליגאסטיה.

העיר הייתה פרושה בעשר חטיבות-משנה, כאשר אחוזות המטה של עשר הוועדות של הסגל הגשמי מצויות במרכזי חטיבות המשנה האלה. בחלק המרכזי ביותר של העיר מוקם המקדש של האב הבלתי-נראה. המטה המנהלי של הנסיך ושל עמיתיו אורגן בצורת שנים-עשר חדרים המקובצים בצמוד למקדש עצמו.

כלל המבנים בדאלאמטיה היו בני קומה אחת, למעט מטה המועצה – אשר היה בן קומתיים – והמקדש המרכזי לאבי כל הדברים, אשר היה מבנה קטן אך בגובה של שלוש קומות.

העיר הדגימה את שיטות הבניה הטובות ביותר של אותם ימים מוקדמים בהיבט של חומרי בנייה – לבנים. בעץ ובאבן נעשה אך שימוש מועט. ובעקבות הדוגמא של דאלאמטיה, השתפרו בניית הבתים וארכיטקטורת הכפרים בקרב עמי הסביבה.

בסמוך למטה הנסיך התגוררו אנשים מכל הצבעים ומכל המעמדות. והתלמידים הראשונים בבתי הספר של הנסיך גויסו מקרב השבטים הסמוכים הללו. אף-על-פי שבתו הספר הראשונים של דאלאמטיה היו בסיסיים, הם העניקו את כל אשר ניתן היה לעשות עבור הגברים והנשים של אותו עידן פרימיטיבי.

הסגל הגשמי של הנסיך קיבץ אליו ברציפות את היחידים העליונים מקרב השבטים אשר מסביב; ולאחר שאימנו את התלמידים הללו ועוררו בהם השראה, שלחו אותם בחזרה כמורים וכמנהיגים של העמים אשר מהם הגיעו.

4. הימים הראשונים של חבורת המאה

הגעתו של סגל הנסיך יצרה רושם עז. בעוד שנדרשו כמעט אלף שנים לתפוצתן של החדשות עד למרחוק, אותם שבטים אשר היו בסמוך למטה במסופוטמיה הושפעו במידה רבה מן הלימוד ומן ההתנהלות של מאה הדיירים החדשים של אורנטיה. והרבה מן המיתולוגיה המאוחרת יותר שלכם נבעה מתוך האגדות המסולפות של אותם ימים הראשונים, כאשר חברים אלו של סגל הנסיך חזרו והפכו לאישיות באורנטיה כאנשי-על.

המכשול הרציני העומד בפני השפעתם הטובה של מורים חוץ-פלנטאריים שכאלו הינה נטייתם של בני-תמותה להתייחס אליהם כאל אלים; ואולם, למעט הטכניקה אשר באמצעותה הופיעו על-פני כדור הארץ, חבורת המאה של קאליגאסטיה – חמישים גברים וחמישים נשים – לא נעזרו בשיטות על-טבעיות ואף לא בתמרונים על-אנושיים.

ואולם, הסגל הגשמי אכן היה על-אנושי. חברי הסגל החלו את משימתם באורנטיה כהוויות יצאות-מן-הכלל בעלות שלושה היבטים:

1. הם היו גשמיים ואנושיים-יחסית משום שנשאו בגופם את פלסמת החיים הממשית של אחד הגזעים האנושיים, פלסמת החיים האנדוגנית של אורנטיה.

מאה החברים הללו בסגל הנסיך התחלקו שווה בשווה ביחס למינם ובהתאם למעמדם הקודם כבני-תמותה. כל אחד מקרב החברים בקבוצה זו יכול היה לשמש כהורה-במשותף לסדר חדש כלשהו של הוויה פיזית, ואולם, הם הונחו בקפדנות שלא לשמש כהורים, אלא תחת תנאים מסוימים. על-פי הנוהג, מוליד הסגל הגשמי של הנסיך הפלנטארי את ממשיכיו זמן מועט בטרם פרישתו מן השירות המיוחד בפלנטה. על-פירוב קורה הדבר עם הגעתם של אדם וחווה הפלנטאריים, או מעט לאחר מכן.

מסמך 66

לפיקך, להוויות המיוחדות האלה היה אך מושג קלוש, או לא היה מושג כלל, על אודות טיפוס היצור החומרי העתיד להיווצר מן האיחוד המיני שלהם. והם אף פעם גם לא ידעו עליו; בטרם הגיע המועד לצעד שכזה במסגרת עבודתם בעולם, שיבשה מרידה את התכנית כולה, ואלו אשר שימשו לאחר מכן כהורים היו מבודדים ממעגלי החיים של המערכת.

צבע עורם ושפתם של החברים החומריים בסגלו של קאליגאסטיה היה כשל הגזע האנדוני. הם צרכו מזון בדומה לבני התמותה של העולם, בהבדל אחד: הגופים אשר נוצרו עבורם קיבלו את מלוא צרכם מתזונה צמחונית. היה זה אחד מן השיקולים אשר קבעו את משכנם באזור חם השופע פירות ואגוזים. מקור הנוהג להתקיים מתזונה צמחונית הינו בימי חבורת המאה של קאליגאסטיה, זאת מאחר שנוהג זה התפשט לאזורים קרובים ורחוקים כאחד והשפיע על הרגלי האכילה של שבטים סובבים רבים, קבוצות אשר מקורן בגזעים האבולוציוניים אשר התבססו לפנים על תזונה בשרית באופן בלעדי.

2. חבורת המאה הייתה מורכבת מהוויות חומריות אך על-אנושיות, זאת בשל העובדה שחבריה הורכבו מחדש באורגניזם כגברים וכנשים ייחודיים מסדר גבוה וייחודי.

אף-על-פי שחברי קבוצה זו נהנו מאזרחות זמנית בירושם, הם טרם הותכו עם מכוונני המחשבה שלהם; וכאשר הם התנדבו והתקבלו לשרת בפלנטה לצד סדרי הבנים היורדים, המכווננים שלהם נותקו. ואולם, הירושמיים הללו היו הוויות על-אנושיות – היו להם נשמות אשר צמחו תוך כדי הרקעה. במהלך החיים בגוף בשר ודם מצויה הנשמה במצב עוברי; היא נולדת (קמה לתחייה) במהלך החיים המורונטיים וחווה צמיחה בעולמות המורונטיים העוקבים. ונשמותיהם של חברי חבורת המאה של קאליגאסטיה התרחבו כך באמצעות ההתנסויות המדורגות של שבעת העולמות העליונים עד שהגיעו למעמד של אזרחות בירושם.

בהתאם להנחיות אשר חלו עליהם, לא עסקו חברי הסגל ברבייה מינית, ואולם הם חקרו בדקדקנות את המבנה האישי שלהם וניסו בזירות כל שלב אשר ניתן לדמיין בקשר שבין האינטלקט (הדעת) לבין המורונטיה (הנשמה). והיה זה במהלך השנה השלושים-ושלוש לשהותם בדאלאמטיה – הרבה בטרם הושלמה החומה – כאשר מספר שתיים ומספר שבע בקבוצה הדאגיתית גילו במקרה תופעה אשר אירעה בעת החיבור בין העצמיים המורונטיים שלהם (חיבור אשר לכאורה הינו בלתי-מיני ובלתי-חומרי); ותוצאתה של הרפתקה זו התבררה כראשון מקרב היצורים האמצעיוניים הראשיים. הוויה חדשה זו נראתה לחלוטין לעיני הסגל הפלנטארי ולעיני עמיתיו השמימיים, אך לא נראתה לעיני הגברים והנשים מקרב השבטים האנושיים השונים. בסמכותו של הנסיך הפלנטארי עסק כלל הסגל הגשמי בייצור של הוויות דומות; וכולם עשו כן בהצלחה לאחר שעקבו אחר ההוראות של הזוג הדאגיתי החלוצי. וכך הביא לבסוף סגל הנסיך לכדי קיום את הסגל המקורי בן 50,000 האמצעיוניים הראשיים.

היצורים הללו מטיפוס הביניים שירתו רב-ערך בטיפול בענייניו של מטה העולם. הם היו בלתי-נראים לעיני בני האדם, ואולם המבקרים הפרימיטיביים בדאלאמטיה למדו על אודות הרוחות-למחצה הבלתי-נראות האלה, ובמשך עידנים הן היוו את כלל עולם הרוח בעבור בני-תמותה מתפתחים אלו.

באופן אישי היו חברי חבורת המאה של קאליגאסטיה בני-אלמוות, או אלו אשר אינם מתים. דרך צורותיהם הגשמיות זרמו אותם משלימים נוגדניים של זרמי החיים של המערכת; ואילו לאיבוד את הקשר עם מעגלי החיים עקב המרידה, הם היו ממשכים לחיות ללא-קץ עד להגעתו לאחר מכן של בן האל, או עד למועד מאוחר יותר שבו הם היו משוחררים על-מנת להמשיך במסעם אשר נקטע להאונה ולפרדיס.

המשלימים הנוגדניים הללו של מעגלי החיים של שטניה הופקו מפירותיו של עץ החיים, שיח מעדנטיה אשר נשלח לאורגניזם על-ידי הגבוהים ביותר מנורלטיאדק בעת הגעתו של קאליגאסטיה. בימי דאלאמטיה גדל העץ הזה בחצר המרכזית של המקדש לאב הבלתי-נראה, והיה זה פרי עץ החיים אשר אפשר להוויות החומריות מקרב סגל הנסיך – אשר אחרת היו בנות-תמותה – להמשיך ולחיות עד בלי קץ כל עוד הייתה להן גישה אליו.

מסמך 66

בעוד שלא נודע לו כל ערך עבור הגזעים האבולוציוניים, מזון-על זה היה מספק למדי על-מנת להעניק חיים רציפים לבני חבורת המאה של קאליגאסטיה, וכן למאה האנדוניים שעברו-שינוי אשר נלוו אליהם.

ראוי להסביר בהקשר זה כי בזמן שמאה האנדוניים תרמו את מטען הפלסמה האנושית שלהם לחברים בסגל הנסיך, שילבו נשאי החיים בתוככי גופיהם בני התמותה את המשלים של מעגלי המערכת; וכך התאפשר להם לחיות במקביל לחברי הסגל – מאה אחר מאה – מבלי לציית למוות הפיזי.

לבסוף, מאה האנדוניים נעשו מודעים לתרומה אשר תרמו לצורותיהם החדשות של הנעלים אשר מעליהם; ואותם מאה ילדים מן השבטים של אנדון הושארו במטה כעוזריהם האישיים של חברי הסגל הגשמי של הנסיך.

5. הארגון של חבורת המאה

חבורת המאה אורגנה לשירות בעשר מועצות אוטונומיות בנות עשרה חברים כל אחת. כאשר נפגשו שתיים או יותר מן המועצות האלה לישיבה משותפת, בראש התכנסויות קישור שכאלה ישב דאליגאסטיה. עשר הקבוצות האלה הורכבו כך:

1. *מועצת המזון והרווחה החומרית.* בראש קבוצה זו עמד אָגֶג. סגל מיומן זה קידם את נושאי המזון, המים, הביגוד וההתקדמות החומרית של המין האנושי. הם לימדו חפירת בארות, שליטה במעיינות והשקיה. הם לימדו את אלו מן האזורים הגבוהים יותר ומן הצפון שיטות משופרות לטיפול בעורות המיועדים ללבוש, ולאחר מכן הוצגה האריגה על-ידי המורים לאמנות ולמדע.

התקדמות רבה חלה בשיטות אחסון המזון. המזון שומר באמצעות בישול, ייבוש ועישון; וכך הפך המזון המשומר לנכס המוקדם ביותר. האדם הונחה כיצד להתמודד מול סכנות הרעב, אשר מעת לעת השמיד חלקים מאוכלוסיית העולם.

2. *הוועד המנהל לנושא ביות בעלי-חיים ושימוש בהם.* מועצה זו הוקדשה למשימת בחירתם והשבחתם של אותם בעלי-חיים אשר הותאמו באופן המיטבי על-מנת לסייע לבני האדם לשאת מסעות, להתנייד ולספק מזון; ולאחר מכן גם לשמש בעיבוד האדמה. הסגל המיומן הזה נוהל על-ידי בון.

בויתו מספר טיפוסי בעלי-חיים שימושיים אשר נכחדו זה מכבר, לצד כמה שהמשיכו לשמש כחיות בית עד עצם היום הזה. זמן רב חי האדם עם הכלב, והאדם הכחול כבר ביית בהצלחה את הפיל. הודות להשבחה קפדנית, שופרה הפרה עד אשר הפכה למקור מזון רב-ערך; החמאה והגבינה הפכו למוצרי מזון נפוצים בתזונה האנושית. האדם הונחה כיצד להשתמש בשור לשם נשיאת משאות, ואולם הסוס לא בוית אלא במועד מאוחר יותר. חברי הסגל הזה לימדו את האדם לראשונה כיצד להשתמש בגלגל על-מנת לאפשר את הגרירה.

היה זה באותם ימים שנעשה שימוש ראשון ביונים; אלה נלקחו למסעות ארוכים על-מנת לשלוח הודעות או לקרוא לעזרה. הקבוצה של בון הצליחה לאמן את ציפורי הפֶּנְדֹּר הכבירות כציפורי תחבורה, ואולם אלה נכחדו לפני יותר משלושים-אלף שנה.

3. *היועצים בנוגע לשליטה בחיות הטרף.* לא היה די בכך שהאדם המוקדם ינסה לביית בעלי-חיים מסוימים, אלא אף נדרש ממנו ללמוד כיצד לגונן על עצמו מפני השמדה על-ידי השארית העוינת של עולם החי. בראש קבוצת יועצים זו עמד דֶן.

התכלית של חומת עיר עתיקה הייתה להגן מפני חיות טרף, כמו גם למנוע מתקפות פתע בידי בני-אדם עוינים. אלו אשר חיו ביער ובבלא חומה היו תלויים במגורים על עצים, בבקתות אבן ובתחזוקתן של מדורות לילה. היה זה אך טבעי, אפוא, שהמורים הללו יקדישו זמן רב על-מנת

מסמך 66

ללמד את תלמידיהם כיצד לשפר את המגורים האנושיים. באמצעות שימוש בשיטות משופרות ובמלכודות, חלה התקדמות אדירה בהכנתם של בעלי החיים.

4. הפקולטה להפצת ידע ושימור. הקבוצה הזו ארגנה והנחתה את הפעולות החינוכיות גרידא של אותם ימים ראשונים. בראשה של הקבוצה עמד פאד. שיטות החינוך של פאד כללו פיקוח על העבודה, בנוסף להנחיה בשיטות עבודה משופרות. פאד ניסח את האלף-בית הראשון והכניס לשימוש שיטת כתיבה. אלף-בית זה כלל עשרים וחמישה סימנים. כחומרי כתיבה השתמשו האנשים הראשונים הללו בקליפות עץ, לוחות חמר, לוחות אבן, סוג מסוים של קלף אשר הוכן מעורות מרודדים, וכן חומר גס דמוי-נייר אשר הוכן מקיני צרעות. הספרייה של דאלאמטיה – אשר נהרסה זמן קצר לאחר בגידתו של קאליגאסטיה – הכילה יותר משני מיליון רשומות נפרדות והייתה ידועה בשם "בית פאד".

האדם הכחול נטה לכתיבה תוך שימוש באלף-בית ועשה את ההתקדמות הגדולה ביותר בהיבט זה. האדם האדום העדיף כתיבה ציורית, בעוד שהגזעים הצהובים נעו לעבר השימוש בסמלים לתיאור מילים ורעיונות, בדומה מאוד לשיטות שבהן הם משתמשים כיום. ואולם האלף-בית, ואף הרבה יותר מכך, אבדו לעולם לאחר מכן במהלך הבלבול שהביאה עמה המרידה. עריקתו של קאליגאסטיה רמסה את תקוות העולם לשפה אוניברסאלית, לפחות למשך מספר רב של עידנים.

5. הוועדה לתעשייה ולמסחר. מועצה זו עסקה בקידום התעשייה בקרב השבטים ובעידוד הסחר בין קבוצות השלום השונות. מנהיגה היה נוד. סגל זה עודד את כל צורות הייצור הפרימיטיביות. ואלה תרמו במישורין לעלייה ברמת החיים בכך שסיפקו סחורות חדשות רבות אשר בהן חשק האדם הפרימיטיבי. חברי הסגל אף הרחיבו במאוד את הסחר במלח המשופר, אשר הופק על-ידי המועצה למדע ולאמנות.

האשראי המסחרי הראשון ניתן בקרב הקבוצות המוארות האלה, אשר חונכו בבתי הספר של דאלאמטיה. ממרכז חליפין מרכזי של אשראי הם רכשו אסימונים, ואלו התקבלו במקום העצמים הממשיים של החליפין. במשך מאות-אלפי שנים לא שיפר העולם את השיטות העסקיות האלה.

6. המכללה לדת ההתגלות. גוף זה פעל לאיטו. הציוויליזציה של אורנטיה נוצרה הלכה למעשה בין פטיש הצורך לסדן הפחד. ואולם, קבוצה זו עשתה התקדמות רבתי בניסיונה להחליף את הפחד מן היצור (סגידה לרוחות רפאים) בפחד מפני הבורא; וזאת, בטרם הופסקו מאמציה בשל הבלבול אשר נלווה לאחר מכן למהומות הפרישה. בראש מועצה זו עמד האפ.

אף לא אחד מחברי סגל הנסיך הציג התגלות מתוך כוונה לסבך את האבולוציה; הם הציגו התגלות אך ורק כפסגת המיצוי של כוחות האבולוציה. ואולם, האפ נכנע למאווייהם של תושבי העיר לכוון סוג של טקס דתי. קבוצתו העניקה לתושבי דאלאמטיה את שבעת מזמורי הסגידה, ואף נתנה להם את משפט השבח היומי; ולבסוף לימדה אותם את "תפילת האב", בנוסח הבא:

"אבי הכול, אשר את בנו אנו מכבדים, אנא הבט בנו ממרומיך בחדס. וגאלנו מכל הפחדים, מלבד הפחד ממך עצמך. עשנו ראויים בעיני מורינו האלוהיים, ולנצח שים אמת בפינו. הושיענו וחלצנו מאלימות ומכעס; וטע בליבנו כבוד להורינו ולרכושם של שכנינו. אנא, תן לנו מרעה ירוק בעונתו וצאן בשפע לשמח בו את ליבנו. והנה אנו נושאים תפילה כי במהרה יבוא המרומם המובטח. ונעשה את רצונך בעולם הזה, כאשר עושים אחרים בעולמות אשר מעבר".

אף כי חברי סגל הנסיך הוגבלו אך ורק לשימוש באמצעים טבעיים ובשיטות רגילות של שיפור הגזע, הם הבטיחו כי המתת האדמי של גזע חדש יגיע כיעד הצמיחה האבולוציונית העוקבת, עם השגתה של פסגת ההתפתחות הביולוגית.

7. שומרי הבריאות והחיים. מועצה זו עסקה בהכנסתה של התברואה לשימוש ובעידוד ההיגיינה הפרימיטיבית; והיא הונהגה בידי לוט.

מסמך 66

חבריה לימדו דברים רבים אשר אבדו במהלך הבלבול של העידנים העוקבים, ואשר לא התגלו מחדש עד למאה העשרים. הם לימדו את האנושות כי הבישול, ההרתחה והצלייה הינן דרכים להימנע ממחלות; ואף כי הבישול מקטין במאוד את תמותת התינוקות, וכן מאפשר להם להיגמל מוקדם יותר.

הרבה מפרקי הלימוד המוקדמים של שומרי הבריאות של לוט נשתמרו בקרב שבטי הארץ עד לימיו של משה; אף כי תורה זו סולפה ושונתה במידה ניכרת.

המכשול הגדול בקידום ההיגיינה בקרב האנשים הבורים הללו הייתה נעוצה בעובדה שהגורמים האמיתיים של מחלות רבות היו קטנים מדי מכדי להיראות בעין בלתי-מזוינת, וכן בשל העובדה שאנשים אלו האמינו באמונות טפלות ביחס לאש. נדרשו, אם כן, אלפי שנים על-מנת לשכנע אותם לשרוף אשפה. בינתיים, עודדו אותם לקבור את האשפה הנרקבת שלהם. ההתקדמות הסניטרית הגדולה של אותה תקופה נבעה מהפצת הידע על אודות התכונות המבריאות ומחסלות-המחלות של אור השמש.

בטרם הגעתו של הנסיך, הרחצה הייתה אך ורק בבחינת טקס דתי. אכן קשה היה לשכנע את האדם הפרימיטיבי לרחוץ את גופו כחלק מנוהג בריאותי. לבסוף גרם לוט למורי הדת להכליל רחצה במים כחלק מטקסי הטיהור השבועיים אשר התקיימו במסגרת סגידת צהרי-היום בפולחנו של אבי הכול.

שומרי הבריאות הללו אף ביקשו להכניס לשימוש לחיצות יד כתחליף לחליפין של רוק, או לשתייה של דם, כסימן של ברית חברות אישית, או כחותם של נאמנות לקבוצה. ואולם, כאשר בני העמים הפרימיטיביים הללו נמצאו מחוץ ללחץ המחייב של תורת מנהיגיהם הנעלים, הם חזרו עד מהרה אל המנהגים הנבערים ושטופי האמונות התפלות הקודמים, מנהגים אשר הורסים את הבריאות ומפיצים מחלות.

8. *המועצה הפלנטארית לאמנות ולמדע.* סגל זה עשה רבות על-מנת לשפר את הטכניקות התעשייתיות של האדם המוקדם, וכן על-מנת לרומם את מושגי היופי שבהן החזיק. מנהיגו של סגל זה היה מֶק.

האמנות והמדע ברחבי העולם היו מצויים בשפל המדרגה, ואולם תושבי דאלאמטיה לימדו את הפיזיקה והכימיה הבסיסיות. הקדרות קודמה, כלל אמנויות הקישוט שופרו והאידיאלים של היופי האנושי הועצמו במידה רבה. ואולם, המוזיקה התקדמה אך במעט עד לאחר הגעת הגזע הסגול.

האנשים הפרימיטיביים הללו לא השתכנעו לערוך ניסויים בכוח הקיטור, אף כי מוריהם האיצו בהם שוב ושוב לעשות כן; הם לא יכלו להתגבר על פחדם מפני כוח הנפץ של קיטור דחוס. בסופו של דבר הם אכן השתכנעו לעבוד עם מתכות ועם אש, למרות שעבור האדם המוקדם פיסת מתכת אדומה מרוב חום הייתה בבחינת עצם מזרה אימה.

מֶק פעל רבות על-מנת לקדם את תרבותם של האנדונים ולשפר את אמנותו של האדם הכחול. מזיגה של האדם הכחול ושל הגזע האנדוני הניבה טיפוס בעל מתת אמנותית, ורבים מאלו בעלי המתת הפכו לפסלים מומחים. הם לא עבדו עם אבן או עם שיש, אך עבודות החמר שלהם, אשר התקשו באמצעות אפייה, קישטו את גניה של דאלאמטיה.

התקדמות רבה חלה באמנויות הבית, אשר מרביתן אבדו במהלך העידנים הארוכים והחשוכים של ההתקוממות, ומעולם לא התגלו עד לזמנים המודרניים.

9. *המושלים של היחסים השבטיים המתקדמים.* קבוצה זו הופקדה על מלאכת קידום החברה האנושית לרמה של מדינה. מנהיגה של הקבוצה היה תות.

המנהיגים הללו תרמו רבות לקיומם של נישואין בין-שבטיים. הם עודדו את החיזור ואת הנישואין אשר נערכו לאחר שיקול דעת ראוי ומתן הזדמנות מלאה להתוודע. מחולות המלחמה הצבאיים

מסמך 66

גרידא התעדנו ושונו על-מנת שישמשו לצרכים חברתיים בעלי ערך. משחקים תחרותיים רבים הונהגו, אך האנשים העתיקים הללו היוו עממים רציניים ביותר; מעט הומור היה נתון בחלקם של השבטים המוקדמים הללו. אך ורק מעט מן המנהגים הללו שרדו את ההתפוררות העוקבת אשר אירעה במהלך ההתקוממות בפלנטה.

תות ועמיתיו עמלו על-מנת לקדם התאגדויות של שלום בין הקבוצות, לווסת את המלחמה ולהפוך אותה לאנושית, לתאם את היחסים הבין-שבטיים ולשפר את ממשלות השבטים. בסביבת דאלאמטיה התפתחה תרבות מתקדמת יותר, והקשרים החברתיים המשופרים הללו סייעו רבות על-מנת להשפיע על שבטים מרוחקים יותר. ואולם, תבנית הציוויליזציה אשר שררה במטה הנסיך הייתה שונה מאוד מן החברה הברברית אשר התפתחה במקומות אחרים, ממש כפי שבמאה העשרים החברה בקייפטאון, דרום-אפריקה, הינה שונה לחלוטין מן התרבות הגסה של הבושמנים הזעירים אשר בצפון.

10. בית הדין העליון של התיאום השבטי ושל שיתוף הפעולה הגזעי. המועצה העליונה הזו הונהגה בידי נאן ושימשה כבית הדין לערעורים עבור כלל תשע הוועדות המיוחדות האחרות אשר עסקו בפיקוח על ענייני האנושות. מועצה זו שימשה במגוון רחב של תפקידים, ובידיה הופקדו כלל העניינים הארציים אשר לא הוקצו באופן ייחודי לקבוצות האחרות. סגל נבחר זה אושר על-ידי אבות הקונסטלציה של עדנטיה בטרם הוסמך לקבל לידי את תפקיד בית הדין העליון של אורנטיה.

6. שלטונו של הנסיך

דרגת התרבותיות של עולם נמדדת באמצעות המורשת החברתית של ישויותיו הילידיות; וקצב ההתפשטות התרבותית נקבע אך ורק על-ידי היכולת של תושביו להבין רעיונות חדשים ומתקדמים.

השעבוד למסורת מניב יציבות ושיתוף פעולה הודות לרגש הקושר בין העבר לבין ההווה, ואולם, באותה המידה, הוא חונק את היוזמה ומשעבד את כוחותיה היצירתיים של האישיות. העולם כולו היה שבוי בקיפאון של המנהגים המסורתיים, עת הגיעה חבורת המאה של קאליגאסטיה והחלה להטיף, בתוככי הקבוצות החברתיות דאז, את הבשורה החדשה של יוזמה יחידנית. ואולם, השלטון המיטיב הזה הופסק עד מהרה, עד כי הגזעים מעולם לא השתחררו לחלוטין מן השעבוד לנוהג; אופנה עדיין שולטת באופן מופרז באורנטיה.

חברי חבורת המאה של קאליגאסטיה – בוגרי העולמות העליונים של שטניה – הכירו היטב את האמנויות ואת התרבות של ירושם; ואולם ידע שכזה הינו חסר-ערך כמעט בפלנטה ברברית המיושבת בבני-אדם פרימיטיביים. ההוויות החכמות האלה ידעו שלא נכון לנסות ולבצע התמרה פתאומית, או רוממות מאסיבית, של הגזעים הפרימיטיביים דאז. הם הבינו היטב את האבולוציה האיטית של המין האנושי, ובחוכמה עשו כאשר נמנעו מכל ניסיון קיצוני לשנות את צורת החיים של האדם על-פני כדור הארץ.

כל אחת מעשר הוועדות הפלנטאריות החלה לקדם באיטיות ובטבעיות את העניינים אשר הופקדו בידיה. תכניתם התבססה על משיכת המוחות הטובים ביותר מקרב השבטים הסובבים, ושליחתם, לאחר הכשרתם, בחזרה אל עמיהם כשליחים של רוממות חברתית.

מעולם לא נשלחו שליחים זרים אל גזע מסוים, אלא כאשר אותם עמים ביקשו זאת במפורש. אלו אשר עמלו על-מנת לרומם ולקדם שבט או גזע נתון, היו תמיד ילידים בני אותו שבט או גזע. חבורת המאה אף לא ניסתה לכפות את מנהגיו ואת חוקיו של גזע נעלה יותר על שבט אחר. לעולם הם עמלו בסבלנות על-מנת לרומם ולקדם את החוקים אשר התבססו משכבר-הימים בקרב כל גזע וגזע. האנשים הפשוטים של אורנטיה הביאו את מנהגיהם לדאלאמטיה, שלא על-מנת להחליפם במנהגים חדשים וטובים יותר, אלא על-מנת לרומםם באמצעות המגע עם תרבות גבוהה יותר והקשר עם מוחות נעלים יותר. התהליך היה איטי, אך יעיל ביותר.

מסמך 66

המורים של דאלאמטיה ביקשו להוסיף את הברירה החברתית המודעת לברירה הטבעית גרידא של האבולוציה הביולוגית. הם לא בלבלו את החברה האנושית, ואולם הם האיצו במידה ניכרת את האבולוציה הרגילה והטבעית שלה. המוטו שלהם היה התקדמות באמצעות אבולוציה ולא מהפכה באמצעות התגלות. למין האנושי נדרשו עידנים על-מנת לרכוש את מעט הדת והמוסר אשר היו ברשותו, ואנשי-העל הללו ידעו היטב שלא נכון לשלול מן האנושות את מעט הקדמה הזו על-ידי הבלבול והחרדה אשר הינם תמיד התוצאה של מצב שבו הוויות מוארות ונעלות מנסות לרומם את הגזעים המפגרים באמצעות לימוד-יתר והארת-יתר.

כאשר מיסיונרים נוצריים הולכים לליבה של אפריקה – שם נהוג שהבנים והבנות נותרים תחת שליטת ההורים והנחיתים לאורך כל חיי ההורים – הם רק גורמים לבלבול ולהתמוטטות הכוללת של הסמכות כאשר הם מבקשים להחליף נוהג זה תוך דור אחד ויחיד, בכך שהם מלמדים כי הילדים הללו חייבים להיות חופשיים מכל מגבלה הורית לאחר הגעתם לגיל עשרים-ואחת.

7. החיים בדאלאמטיה

אף-על-פי שהמטה של הנסיך היה יפהפה ומעודן, ולמרות שתוכנן על-מנת לעורר יראה באדם הפרימיטיבי של אותה תקופה, הוא היה צנוע למדי. המבנים לא היו גדולים במיוחד, הואיל והמניע של המורים המיובאים הללו היה לעודד את התפתחותה לבסוף של החקלאות באמצעות הצגת איכרות מבוססת בעלי-חיים. שטחי האדמה שבתוככי חומות העיר סיפקו שטחי מרעה וגינון מספקים לתמיכה באוכלוסייה בת כעשרים אלף נפש.

אזורי הפנים של מקדש הפולחן המרכזי ושל עשר אחוזות המועצה של קבוצות הפיקוח של אנשי-העל אכן היו יצירות אמנות יפהפיות. ובעוד שמבני המגורים היו דוגמא לסדר ולניקיון, הכול היה פשוט מאוד ופרימיטיבי לחלוטין בהשוואה להתפתחויות המאוחרות יותר. במטה התרבותי הזה לא נעשה שימוש בכל שיטה שהיא אשר לא השתייכה בטבעיות לאורנטיה.

הסגל הגשמי של הנסיך שכן במשכנות לדוגמא, משכנות פשוטים אשר תוחזקו כבתים שמטרתם הייתה להעניק השראה ולהרשים באופן חיובי את התלמידים המשקיפים אשר שהו במרכז החברתי ובמטה החינוכי של העולם.

הסדר המובחן של חיי המשפחה ומגוריה יחדיו של משפחה במעון אחד, במיקום נייח יחסית, החלו באותם ימים של דאלאמטיה ונבעו בעיקר מן הדוגמא ומן הלימוד של חבורת המאה ושל תלמידיהם. מעולם לא הפך הבית ליחידה חברתית מצליחה, עד אשר הובילו אנשי-העל ונשות-העל של דאלאמטיה את האנושות לאהוב את נכדיהם ואת ניניהם ולתכנן עבורם. הפרא אוהב את ילדו, אך האדם התרבותי אוהב גם את נכדו.

חברי הסגל של הנסיך התגוררו יחדיו כאבות וכאימהות. אכן, ילדים משל עצמם לא היו להם, ואולם בכל עת שכנו בחמישים בתי התבנית של דאלאמטיה לא פחות מחמש-מאות קטנטנים מאומצים אשר נקבצו מן המשפחות הנעלות של הגזעים האנדונים וגזעי הסאנגיק; רבים מן הילדים הללו היו יתומים. והם נהנו מן המשמעת ומהחינוך של הורי-העל הללו; ואז, לאחר שלוש שנים בבתי הספר של הנסיך (הם נכנסו לשם בגיל שבין שלוש-עשרה לחמש-עשרה), הם היו רשאים להינשא והיו מוכנים לקבל את תפקידם כשליחי הנסיך אל השבטים הנזקקים מן הגזעים אשר מהם הגיעו.

פאד נתן את חסותו לתכנית הלימוד של דאלאמטיה, אשר הוצאה אל הפועל בדמות בית-ספר מעשי שבו למדו התלמידים באמצעות עשייה; התלמידים התקדמו באמצעות ביצוע יומיומי של משימות שימושיות. תכנית הלימוד הזו לא התעלמה מן המחשבה ומן הרגש ומתפקידם בפיתוח האופי; ואולם, המקום הראשון ניתן לאימון באמצעות עבודת כפיים. ההנחיה הייתה הן יחידנית והן קבוצתית. את התלמידים לימדו הן גברים והן נשים בנפרד, והן שני המינים יחדיו. מחצית מן הלימוד נעשתה בחלוקה למינים השונים; המחצית השני ניתנה לשני המינים גם יחד. התלמידים למדו מיומנויות ידניות באופן יחידני, ואורגנו חברתית בקבוצות או בכיתות. לימדו אותם להתרועע

מסמך 66

עם קבוצות של צעירים מהם, של מבוגרים מהם ושל בוגרים, כמו גם עבודת צוות עם בני גילם. הם אף התוודעו להתאגדויות כגון קבוצות משפחתיות, קבוצות משחק וכיתות לימוד.

בין התלמידים המאוחרים יותר אשר אומנו במסופוטמיה, על-מנת לפעול בקרב הגזעים שלהם, היו האַנְדוֹנִיטִים מן הרמות של מערב הודו, יחד עם נציגים של האדם האדום ושל האדם הכחול; מספר קטן יותר של נציגים מן הגזע הצהוב התקבלו אף הם.

האפ הציג בפני הגזעים המוקדמים קוד מוסרי. חוק זה נודע בשם "דרכו של האב", וכלל את שבע המצוות הבאות:

1. לא תירא, ואף לא תעבוד, כל אל אחר מלבד אבי הכול.
2. לא תמרה את פי בנו של האב, שליט העולם, ולא תתייחס בחוסר-כבוד לעמיתיו העל-אנושיים.
3. לא תאמר דבר שקר בשעה שתיקרא לעמוד בפני שופטי העם.
4. לא תרצח איש, אישה או ילד.
5. לא תגנוב את רכושו או את צאנו של שכנך.
6. לא תיגע באשת רעך.
7. לא תתייחס בחוסר-כבוד להוריק או לזקני השבט.

זה היה החוק בדאלאמטיה במשך כמעט שלוש-מאות אלף שנה. ורבות מן האבנים עליהן חקוקות מצוות אלה מונחות כעת מתחת לפני המים בסמוך לחופיהן של מסופוטמיה ושל פרס. נוצר הנוהג לשמור בתשומת לב יתרה על כל אחת מהמצוות האלה במשך יום בשבוע, ולהשתמש בהן הן כברכות שלום והן כאמרות הודיה בשעת הארוחה.

החודש הירחי – פרק-זמן בן עשרים-ושמונה ימים – שימש לשם מניין הזמן באותם ימים. למעט היום והלילה, היה זה מניין הזמן היחיד אשר בו השתמשו האנשים המוקדמים. המורים של דאלאמטיה הציגו את השבוע בן שבעת הימים, והוא נבע מן העובדה ששבע הינו רבע מעשרים-ושמונה. חשיבות המספר שבע ביקום העל העניקה להם, ללא ספק, הזדמנות להכניס תזכורת רוחנית לספירת הזמן הרגילה. ואולם, לתקופת הזמן של השבוע אין קיים מקור טבעי.

השטחים אשר ברדיוס של כמאה-וששים קילומטרים מסביב לעיר היו מיושבים למדי. בסמוך לעיר וסביבה עסקו מאות מבוגרי בתי הספר של הנסיך בחקלאות מבוססת בעלי-חיים, וכן הוציאו אל הפועל בדרכים אחרות את הלימוד אשר קיבלו מסגל הנסיך ומעוזריהם האנושיים הרבים. מעטים עסקו בחקלאות ובגננות.

האנושות לא נשלחה לעבוד את האדמה כעונש על חטא לכאורה. "בזעת אפיק תאכל את פרי השדה", לא היה משפט עונשין אשר צווה בשל השתתפותו של האדם בכסילות מרידתו של לוציפר תחת הנהגת קאליגאסטיה הבוגד. עבודת האדמה הינה חלק טבעי מכינונה של ציוויליזציה מתקדמת בעולמות האבולוציוניים, וציווי זה היווה חלק מרכזי מכלל תורתו של הנסיך הפלנטארי ושל סגלו במהלך שלוש-מאות אלף השנים אשר חלפו למן הגעתם לאורנטיה ועד לימים הטראגיים שבהם חבר קאליגאסטיה ללוציפר המורד. עבודת האדמה איננה קללה; לחלופין, היא הינה בבחינת הברכה הגבוהה ביותר עבור כל אלו המורשים ליהנות מן הפעילות האנושית ביותר מקרב כלל הפעילויות האנושיות.

עם פרוץ המרידה, מנתה אוכלוסיית דאלאמטיה כמעט ששת-אלפים איש. מספר זה כולל את התלמידים הרגילים, אך איננו כולל את המבקרים ואת המשקיפים, אשר תמיד מנו מעל לאלף איש. ואולם, בלתי-אפשרי שיהיה בידכם מושג, או שיהיה מושג זה קלוש בלבד, באשר ליפי

מסמך 66

הקדמה של אותם ימים רחוקים; למעשה, כל ההישגים האנושיים הנפלאים של אותם ימים נמחו לחלוטין בשל הבלבול הנוראי והחשיכה הרוחנית המתועבת אשר באו לאחר פורענות התרמית וההסתה של קאליגאסטיה.

8. הפורענות של קאליגאסטיה

מתוך שהננו מתבוננים לאחור אל עבר הקריירה הארוכה של קאליגאסטיה, אנו מוצאים אך ורק תכונה יוצאת-דופן אחת המאפיינת את התנהגותו ואשר הייתה עשויה לעורר את תשומת הלב; הוא היה אינדיבידואליסט קיצוני. הוא נטה לצדד כמעט בכל הפגנה שהיא, ובדרך-כלל אהד את אלו אשר הביעו במתינות ביקורת סמויה. הננו מבחינים בהופעתה המוקדמת של נטייה זו לחוסר-מנוחה תחת סמכות, לנטירת טינה באופן מתון כלפי כל צורות הפיקוח. למרות שהפגין טינה קלה כלפי עצתם של הממונים עליו וחוסר-מנוחה מסוים תחת סמכות גבוהה ממנו, למרות כל אלה, בשעה שהוצב בפני מבחן, תמיד הוכיח את נאמנותו לשליטי היקום וציית לצווי אבות הקונסטלציה. שום פגם ממשי לא נמצא בו מעולם, עד לבגידתו המחפירה באורנטיה.

ראוי לציין כי הן לוציפר והן קאליגאסטיה הונחו בסבלנות והזהרו באופן אוהב באשר לנטיות הביקורתיות שלהם ולהתפתחות המעודנת של גאונותם העצמית, ושל תחושת החשיבות העצמית המוגזמת אשר נלוותה לה. ואולם, כל ניסיונות העזרה הללו סווגו באופן מסולף כביקורת בלתי-מוצדקת וכהתערבות בלתי-מוצדקת בחירויות האישיות. הן קאליגאסטיה והן לוציפר שפטו את אלו אשר ייעצו להם כחברים כמונעים בידי אותם מניעים ראויים לגינוי אשר החלו לשלוט במחשבה המסולפת שלהם עצמם ובתכונותיהם השגויים. הם שפטו את אלו אשר יעצו להם ללא אנוכיות בראי האנוכיות אשר הלכה והתפתחה בקרבם.

למן הגעתו של הנסיך קאליגאסטיה, התקדמה הציוויליזציה הפלנטארית באופן רגיל למדי במשך כמעט שלוש-מאות אלף שנה. למעט העובדה שהייתה זו ספירת שינוי-חיים, ולפיכך כפופה למספר רב של תופעות בלתי-שגרתיות ותקופות בלתי-רגילות של תנודות אבולוציוניות, אורנטיה התקדמה באופן משביע רצון בקריירה הפלנטארית שלה עד לימי מרידת לוציפר ובגידתו במקביל של קאליגאסטיה. כל ההיסטוריה אשר באה לאחר מכן השתנתה בהחלט בשל השגאיה הקטסטרופלית הזו, כמו גם בעקבות הכישלון המאוחר יותר של אדם וחווה במילוי משימתם בפלנטה.

הנסיך של אורנטיה נפל לחשיכה בשעת מרידתו של לוציפר, ובכך גרם לבלבול הממושך בפלנטה. בפעולה מתואמת של אבות הקונסטלציה ושל רשויות אחרות ביקום, ניטלה ממנו לאחר מכן הסמכות הריבונית. הוא חלק את התהפוכות הבלתי-נמנעות של בידוד אורנטיה עד לזמן שהותו של אדם על הפלנטה, ותרם במשהו לכישלון התכנית לרומם את הגזעים בני התמותה באמצעות הזרקת דם-החיים של הגזע הסגול החדש – צאצאיהם של אדם וחווה.

כוחו של הנסיך הכושל לחבל בענייניה של האנושות צומצם באופן ניכר הודות להתגשמותו בת התמותה של מאקינְטָה מלכי-צדק בימיו של אברהם; ולאחר מכן, בתקופת חייו של מיכאל בגוף בשר ודם, ניטלה מן הנסיך הבוגד הזה באופן סופי כל סמכות שהיא באורנטיה.

הדוקטרינה של שטן אישי באורנטיה, אף שהיה לה בסיס כלשהו מעצם נוכחותו בפלנטה של קאליגאסטיה הבוגד והמעוול, הייתה בדויה לחלוטין באופן שבו לימדה כי "שטן" שכזה יכול להשפיע על דעתו של אדם רגיל בניגוד לבחירתו החופשית והטבעית. ואפילו לפני המתת של מיכאל באורנטיה, לא יכלו מעולם לא קאליגאסטיה ולא דאליגאסטיה לדכא בני-תמותה, או להכריח יחיד רגיל כלשהו לעשות דבר-מה בניגוד לרצונו האנושי. הרצון החופשי האנושי הינו עליון בענייניו של האדם; ואפילו מכוון המחשבה השוכן מסרב לחייב את האדם לחשוב מחשבה אחת, או לבצע פעולה אחת, בניגוד לבחירתו של רצון האדם.

וכעת ממתין מורד זה של העולם, נטול כל יכולת להזיק לנתיניו הקודמים, לפסק הדין הסופי של עתיקי היומין של אורסה הנוגע לכל אלו אשר נטלו חלק במרידה של לוציפר.

מסמך 66

[הוצג על-ידי מלכי-צדק מנבאדון.]

טורנטה